

Helsingissä 28/I 96.

Oma, oma kuttani!

Ruusuuni, jos voit luoda silmäyksen sy-
dämykseni, niin näet siellä kirjoitettuna: „Maija,
minä tahdon tehdä sinut onnelliseksi...”

Se sykkii sinulle.

Eikö se ole rakkauden salaisuus: „minä tah-
don tehdä sinut onnelliseksi”?

Eikö se hurmaa, tuo ajatus: „sinä olet on-
nellinen minun kauttani”?

Oi, meidän kotimme, meidän kotimme, sen
tulee olla paratiisi tämän maan päällä... Ei
rikkautta, ei kunniaa, ei mättävyyttä, ei loise-
toa, ei sitä, mikä katsovaisuutta muistuttaa
— vaan rakkautta, uhoausta, iloa, lohdut-

En näet juu samaa kirjoittamun euvd kääntämisen
geron tuki jumi kotini eiki nyt eksi kirjoittani; hän lähetti syyskuuness

Luota, rauhaa, kaikkea sitä, mikä on ikuis-
ta... Ei kylmyyttä, ei jäykkyyttä, ei vihaa,
vaan lämpöä, anteeksi-antamista, myötä-
tuntoisuutta... Tuntekoon jokainen, joka
astuu meidän kynnyksemme yli, että tässä
häi on kuin kotonaan, että tässä hänestä
on ystäviä, että tässä hän on veli... "Me
nä tahdomme tehdä sinut onnelliseksi"... Me
olemme molemmat onnellisia, ja me tah-
domme jakaa muille onnestamme, että
horau sydän hetkeysi ja että kylmän sy-
dän lämpenisi... Mikä maailma on ilman
rakkautta?... Me tahdomme levittää ih-
misille tiedon tästä salaisuudesta, me tah-
domme rukoilla heitä: "rakastakaa!", me
tahdomme osoittaa heille jalan nöyryyden-
sen tien... Sillä rakkaus on iloinen
nöyryys, sillä rakkaus sisältää kaikki
hyvät...

Maija!..... Lemmittyri!.....

"Selig durch die Liebe
Gottes — durch die Liebe
Menschen Göttern gleich!"

ohjel. muuttokirje, kuu. syöt. teem... Bruneri, elämäni, kymmeniä vuot., syöke-

Käypätkö minä pois kuu. mit. Reijterin.

Liebe macht den Himmel
Himmliches — die Erde
Zu dem Himmelreich."

(F. v. Schiller).

Tiedän kauniin kertomuksen: vanhojen
indialaisten luomishistoria. Se on paljon vanhempi
kuin biblian kertomus, se on myös kauniimpi.
Mutta se on vaan vertauskuva niinkuin bibliaankin.

"Brahma loi ensin maailman, sitten miehen ja
vaimon ja antoi heille Ceylon'in saaren asuinsi-
jäksi. Tämä oli kauniin saari maailmassa. Mitä lii-
tejä, mitä lauluja, mitä kukkia, mitä vihannuksia!
Ja kun elättänyt humiin juoiden oksissa, oli kuin
kannetta oisi soitettu... Ja tässä nuo onnelliset koh-
tasivat toisensa ja rakastuivat, kuin satakieliset lau-
loint ja tahdit tuihkivat. He istuivat käsi kädessä
kukkien ja ruokojen keskellä ja kuiskivat toisilleen
rakkaudesta. Ja suuri Brahma heidät vihki ja
sanoi: "jäskää tänne; ette koskaan saa jättää tätä
saarta... Niin he elivät onnellisina, ja heidän sui-
menin olivat Adami ja Hevee. Jonkun ajan peräs-
tä Adami sanoi Hevälle: "otappas, niin lähen tiedes-
telemaan maailmankuntaa." ja hän läksi saaren

Maailma, me rakastamme. Vain se on luomus, kuin mitään meidän kaunista

jokoiseen järkään, missä pieni kannus yhdisti saatu
 mannermaahan. Silloin paha henki häntä jätti kan-
 gastuksella, niin että Adami luuli mannermaalla
 näkevänsi mitään ihanaimpia kukkuluotoja, laaksoja ja
 nottoja, aurinkoisia, tummia vuoria, pauhaavia kottia,
 joihin ylö taivaankaaret kokosivat loistavassa hoteessu.
 Huurautuneena hän palasi Hevran luo ja sanoi:
 „maa tuolla kaukana on tuhut keltaa kuuuimpia
 kuin meidän, Lähtekäämme sinne.“ Mutta Hevra sa-
 noi: „olkaamme täällä. Onhan meidän täällä syöä.“
 Mutta Adami uudisti: „ei, lähtekäämme vaan.“ Silloin
 Hevra seurasi häntä, ja kun he tulivat kapealle Taipor-
 leelle, otti Adami vaimonsa selkäänsä ja kantoi hä-
 net ylitse. Mutta voi! tultuaan Focelle rannalle,
 kuulivat he suuren jyskeän talonansa, ja kun he
 kääntyivät ympäri, niin he näkivät, että kannas
 oli syönyt mereen. Kangastus oli myös kadonnut,
 ja raute oli ~~hän~~ jylhänuorisena, kolkkona, pie-
 taperäisenä. Ja nyt suuri Boahma heidät kirosi
 helvettiin tottele mattomuudestaan... Uaun silloin
 Adami rukoili: „kiros minna, mutta älä
 kiros häntä. Se ei ollut hänen syytänsä. Se oli
 minun.“ Suuri Boahma vastasi: „minä pe-

Hevra seurasi häntä myös se: Siis ja "Boahma kirosi heitä" He.

lataan hänet, mutta en sinua." Silloin Heva
 huudahti valtaavassa rakkaudessaan: „jollat tu-
 do häntä säästää, niin etä säästi minunkaan,
 en voi elää ilman häntä, rakastan häntä." Ja
 suuri Noakka vastasi: „tahdon säästää teitä
 molempia, ja aina valvon teitä ja teidän lopi-
 siänne." "

Näin indialaisille opetetaan luomuksesta, ja
 toisessa paikassa samassa kirjassa seisoo: „mies on
 vaimi, vaimo on hulo; mies on rohkeus, vaimo
 on rakkaus. Kun mies rakastaa vaimon ja vai-
 mo rakastaa häntä, niin sukulet itse jättävät
 taivaan ja astuvat alas heidän asuntoonsa ja
 laulavat riemulauluja." "

Minä rakastan indialaisten viisautta ja heidän
 vauhoja, vauhoja kirjojiaan.

Kiitos, kiitos kirjeestäsi... Oi, jos oisit taltti,
 että saisin kertoa sulle rakkaudestani... Kiitos,
 kiitos kirjeestäsi, ruusuni, prinsessani!

Nyt vastaan lyhyempiäsi:

Saksalainen lause on suomeksi: „kautamut minun
 vaimoni ei ole, vaan kestänyt ja karsinnyt; se on suu =

Nämä sanat olivat kirjoitettuna minulle. On kukaan kukaan tekni minun elämäni. Nyt...
 sulle vastaan. sano haalle, että häntä rakastan ja kunnioitan.

rempi taitaa^{tt} kuin osaan sanoakkaan". . . Ym =
määrätkö tämäpäiväistä? —

Tätini ei ole kysynyt, ja minä en ole kerto-
nut. Se on niin hienotunteinen asia

Oskari voi hyvin. Hän käy koulusta. Hän
on kuullut kaikki. Kukaan hän enä valokuvansa,
hän kirjoittaa. Paljon terveisin häntä! —

Pappa oli hyvin iloinen, kun jätin — mut-
ta voi, ei ole meidän suhteemme sama tuttu-
vallinen kuin Äitisi ja Sinun, en ole hänelle
kertonut yksilyksisyyksistä meistä, ja onhan se
toiselta puolelta huomollista: mitäs ja mäs —

me olemme niin erilaisia — ja hän on sairas.
Lähtäkäämme tämä. Kerran herron Sulle
kaikki lapsuudestani ja nuoruudestani.

Mutta suullisesti... Oi Maija, Isäni on
hyvä, hyvä, paraimpia ihmisiä, vaan minä en
ole samallaan kuin hän... — Oi Maija,
sinä olet kukkuni, valonsateeni, onneni!...

Karolle olen kirjoittanut, lähetti samas-
sa valokuvani. Sitä paita panimme eilen post-
tiin onnen toivotukseen Kaat-päivän johdosta; si-
hen oli kirjoittanut Jerda, Signid, Yrjö ja minä.

ja sinulle, samoin muuttui.
Oskari kiittää terveisin.
Pappi kehutti paljon terveisin.
Äiti